

Oponentský posudek na diplomovou práci

Markéty Karlíkové

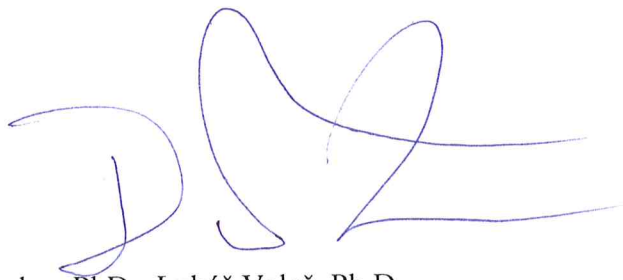
Postavení ženy ve veřejném životě

Otázka genderově podmíněné participace ve veřejném prostoru je zajímavé a stále aktuální téma – zdaleka přitom ne jen v podmínkách ČR. Odborné, neideologické zpracování této problematiky je i proto třeba přivítat. V této problematice se totiž velmi těsně prolíná aspekt věcný s aspektem ideologickým, a to jak ve prospěch žen (feministické hnutí), tak i v jeho neprospěch (konzervativní, patriarchální pojetí). Dodejme jen, že feminismus je z pohledu politologie pojímán právě jako jedna z politických ideologií (viz. A. Heywood: Politické ideologie). A politické ideologie přitom mají více společného s vírou ve skutečnost než skutečností samou (viz J. Mertl: Kapitoly z dějin politického myšlení).

Autorce se ne vždy podařilo oprostit se od ideologického, „proženského“ názoru na věc. Nicméně v míře ještě únosné. Je ale škoda, že práce je spíše jakousi obranou, obhajobou práv žen na politickou participaci – viz již název první podkapitoly v oddílu Vymezení důležitých pojmů, který začíná termínem Diskriminace (s.2.). S touto výhradou lze považovat koncepci práce za oprávněnou a správnou. Nicméně je třeba upozornit, že účast ve vysoké politice – ať už v legislativních orgánech, které autorku především zajímají, či v exekutivních (vláda) – není jedinou možností. Za bližší analýzu, v ideálním případě doplněnou o kvalitativní výzkum, by stála i mnohem četnější angažovanost žen ve sféře komunální. Zde ženy bez jakýchkoliv kvót běžně dosahují 30% podílu mezi členy městských a obecních zastupitelstev. Je také třeba upozornit, že autorka občas poměrně volně zachází s citacemi. U všech citací – přímých i nepřímých – je vždy třeba uvést i čísla stránky citovaného díla, což autorka bohužel velice často nedělá (z desítek případů viz třeba poznámka č. 85, 145 a další). U citací internetových je potřeba uvádět celou adresu webové stránky, včetně data stažení – ne jen název stránky hlavní (viz grafy na straně 50, tabulky na s. 59 atp.).

Autorce nelze upřít opravdový zájem o dané téma, o čemž svědčí i rozsah práce (102 s.) a množství použitých zdrojů. Některé myšlenky a závěry by si ale zasloužily hlubší analýzu, a to za využití již zmiňovaných kvalitativních metod. Například tvrzení, že „největší překážkou, která brání ženám v přístupu k moci, jsou samotné politické strany“ (s. 94). Jak přesně? S obecnými vzorci a teoriemi si nevystačíme.

Nicméně předložená práce splňuje svůj účel, a proto ji doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit stupněm 1-2, a to podle průběhu a výsledku obhajoby.

doc. PhDr. Lukáš Valeš, Ph.D.

V Plzni, 1. května 2013